

فهرست مطالب

بخش اول: موسیقی تونال

فصل اول: نت‌های یگانه با آکورد

۱۳	نت تاخیر
۲۰	نت پاساژ
۲۳	نت برودری
۲۵	نت عجله (آنتی سی پاسیون)
۲۵	آپازیاتور
۲۹	نت اشاپه

فصل دوم: اجزاء ملودی

۳۱	ریتیم
۳۶	ملودی
۳۶	الف) طرح کلی
۳۸	۱. محور دومینانت - تونیک
۳۸	۲. طرح آکورد سه صدایی
۳۹	۳. حل نت‌های دارای کشش
۴۰	ب) سازمان فاصله‌ای
۴۰	پ) سکونس
۴۲	ت) سکونس تونال و رئال
۴۶	ث) فرم ملودیک
۴۶	موتیف
۴۶	جمله
۴۶	کادانس
۴۹	کادانس حذفی
۴۹	ترکیب جمله‌ها
۵۶	انواع پر بود
۵۹	پر بود مضاعف
۵۹	پر بود مودولاسیون کننده
۶۱	گسترش جمله

فصل سوم: نوشتن جمله ملودیک

طراحی نوشتن قسمت اول قطعه (A) ۶۹

فصل چهارم: قواعد حاکم بر خط ملودی

- ۹۱..... خط موجی
- ۹۷..... تغییر جهت خط ملودی
- ۹۸..... جهش در خط ملودی
- ۱۰۱..... ملودی مذکر و مؤنث
- ۱۰۴..... انحنا دادن به خط ملودی
- ۱۰۵..... کشیدن و رها شدن (فرم دراماتیک)

فصل پنجم: نوشتن خط باس

- ۱۱۸..... نوشتن باسی با آکوردهای سه صدایی
- ۱۱۹..... وصل آکوردهایی که در ردیف اول قرار می گیرند
- ۱۱۹..... وصل آکوردهایی که در ردیف دوم قرار می گیرند
- ۱۲۰..... وصل آکوردهایی که در ردیف سوم قرار می گیرند
- ۱۲۲..... کادانس
- ۱۲۴..... کلیشه کادانس
- ۱۲۷..... نوشتن عملی خط باس

فصل ششم: آشنایی با قسمت دوم قطعه (B)

- ۱۳۱..... مودولاسیون
- ۱۳۲..... مودولاسیون به توانایته های دور
- ۱۳۴..... مودولاسیون با استفاده از رابطه سوم کروماتیک
- ۱۴۰..... مودولاسیون از طریق کادانس شکسته
- ۱۴۷..... مودولاسیون از طریق آئارمونیک
- ۱۵۱..... مودولاسیون از طریق سیکس ناپولیتن
- ۱۵۵..... مودولاسیون با حل استثنایی آکورد هفتم و نهم دومینانت
- ۱۶۱..... مودولاسیون با استفاده از درجه دوم مُد مینور
- ۱۶۵..... راهنمایی تعادل سونوریه در نوشتن یک کوارتت زهی
- ۱۶۹..... مودولاسیون از طریق آئارمونیک گیری آکورد آلتره

فصل هفتم: نوشتن قسمت دوم قطعه (B)

۱۷۵.....	وارد کردن قسمت جدید
۱۷۶.....	کامل کردن «قطعه اول»
۱۸۱.....	کامل کردن «قطعه دوم»
۱۸۷.....	کامل کردن «قطعه سوم»
۱۹۲.....	کامل کردن «قطعه چهارم»
۲۰۳.....	طراحی خط سیر هارمونی

فصل هشتم: آنالیز ده نکتورن از شوپن

۲۱۵.....	نکتورن ۱ آپوس ۹ نمره ۱
۲۲۶.....	نکتورن ۲ آپوس ۹ نمره ۲
۲۳۲.....	نکتورن ۳ آپوس ۹ نمره ۳
۲۴۴.....	نکتورن ۴ آپوس ۱۵ نمره ۱
۲۵۵.....	نکتورن ۵ آپوس ۱۵ نمره ۲
۲۶۳.....	نکتورن ۶ آپوس ۱۵ نمره ۳
۲۷۴.....	نکتورن ۷ آپوس ۲۷ نمره ۱
۲۸۳.....	نکتورن ۸ آپوس ۲۷ نمره ۲
۲۹۲.....	نکتورن ۹ آپوس ۳۲ نمره ۱
۲۹۹.....	نکتورن ۱۰ آپوس ۳۲ نمره ۲

قسمت دوم: موسیقی مُدال

فصل نهم: مدهای یونان باستان

۳۰۷.....	آشنایی با مدها
۳۰۹.....	فونکسیون و هارمونی گذاری مدها
۳۱۰.....	وصل هایی که در ردیف اول قرار می گیرند
۳۱۱.....	وصل هایی که در ردیف دوم قرار می گیرند
۳۱۱.....	وصل هایی که در ردیف سوم قرار می گیرند
۳۱۲.....	کادانس در موسیقی مُدال
۳۱۲.....	مُد یونین
۳۱۳.....	مُد دورین
۳۱۵.....	مُد فریزین
۳۱۶.....	مُد لیدین
۳۲۰.....	مُد میکسولیدین
۳۲۷.....	مُد اثولین

۳۲۸..... مودولاسیون در موسیقی مُدال

۳۳۰..... آکوردهای نامطبوع در موسیقی مُدال

فصل دهم: موسیقی ایرانی

۳۳۷..... شور

۳۴۲..... چهارگاه

۳۵۵..... اصفهان

۳۷۶..... همایون

۳۸۷..... ماهور

مت است که درباره قواعد حاکم بر خط ملودی صحبت چندانی نشده ولی مناسب است نوشتن جمله‌های ملودیک در همین جا رود، در غیر این صورت صحبت‌های تئوریک طولانی و شاید خسته کننده شود. دانشجویان با تمرین جمله نویسی به ادامه کار می‌شوند و با استفاده از قواعدی که گفته خواهد شد جهت و منطق بهتری به ملودی‌هایشان خواهند داد.

ن طور که گفته شد ریتم مهم ترین اصل در نوشتن ملودی است. البته، این بدان معنی نیست که ریتم هر چه پیچیده تر باشد مقبول تر
عکس، ریتم های ساده بیشتر جلب نظر می کنند و زودتر در ذهن می نشینند. انتخاب الگوی ریتمیک مناسب تجربه ای است که
به دست می آید. مهم آن است بدانیم برای نوشتن یک جمله ملودیک داشتن دو یا نهایتاً سه الگو کافی است و اگر الگوها بیش
عداد باشند وحدت جمله را از بین می برند. ملودی ای که هر میزان آن از الگوی مجزایی تشکیل شده باشد باعث ضعف و از بین
حدت جمله خواهد شد و هر قدر هم که قواعد حاکم بر خط ملودی رعایت و توالی های هارمونیک جالبی انتخاب شود جمله
کمتر جلب نظر خواهد کرد. البته برخی جمله ها الگوی ثابتی ندارند و به لحاظ وحدت و تأثیر گذاری قرن هاست که زیبایی خود
کره اند. نوشتن چنین ملودی هایی توانایی بسیار می خواهد. دانشجویان بهتر است کار را با ملودی هایی آغاز کنند که الگوی
وحدت بخشی دارند.

تمرین مثلاً در کسر میزان $\frac{3}{4}$ الگوی ♯. ♭ را انتخاب می‌کنیم، این الگو به اضافه الگوی مثلاً ♭ ♭ برای کار کافی است.
کار را با یک سیاه در ضرب بالا شروع کرد و الگوی ریتمیک جمله اول را چنین چید:

س کنید قصد داریم پیروی دو جمله‌ای مثلاً Ré در مازور بنویسیم.

[illegible]

تن قسمت دوم قطعه (B)

د کردن قسمت جدید

از آنکه به تکمیل قطعات نوشته شده پیردازیم نخست بهتر است کمی دربارهٔ وارد کردن جملهٔ دوم یا قسمت دوم یک قطعه صحبت و کمی بالجم کاری ای که برای این کار لازم است آشنا شویم.

م دوم یا قسمت دوم می تواند بدون هیچ فاصله ای بعد از پایان قسمت اول آغاز شود؛ این شکلی از وارد کردن یک قسمت جدید، قسمت قبلی با کادانسی پایان می یابد و قسمت جدید شروع می شود. در این شکل نباید تضاد بین دو قسمت شدید باشد تا قسمت د نهایتاً در یکی از توالیتهای نسبی و با الگوی ریتمی شبیه به الگوی قبلی بدون گزندگی وارد شود.

چنانچه بین دو قسمت تضاد وجود داشته باشد، رابطی لازم است تا به شکلی دو قسمت به هم وصل شوند. شیوهٔ اول برای این کار نشان دادن جزئی از موتیف تم قبلی است که چند بار تکرار می شود تا به تدریج خاطرهٔ تم قبلی طر دور شود، یا وارد کردن موتیفی از تم جدید است که با تکرارش ذهن برای شنیدن تم جدید آماده شود یا هر دو شیوه به دنبال هم می آید تا ضمن بدرقهٔ تم قبلی به استقبال تم جدید برویم.

مونه ای از این تمهید، در رابط از سونات نمرة ۱ بتهوون بین تم اول و دوم قرار گرفته است.

Allegro

ترک تم قبلی

همان

همان

3

نمودار ظاهری:

A:				B:			
a (1-4)	b (5-8)	à (9-12)	c (13-16)	coda (18-20)	d (19-22)	e (23-26)	تکرار تا ۳۴
Si _b m.	R _e _b M.	Si _b m.	Si _b m.	Si _b m.	R _e _b M.	R _e _b M.	
PAC	PC	PAC	HC	PAC	HC	PC	کادانس
À:							
Coda (51-70)		à (71-74)		c'+coda(75-85)			
Sol _b M.		Si _b m.		Si _b m.			
روی تونیک		PC		PC			
توقف ندارد							

P = کادانس کامل PAC = کادانس کامل معتبر (نت تونیک در سوپرانو) HC = نیمه کادانس

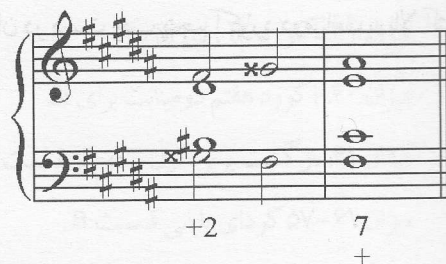
تتراست بین دو قسمت A و B

تتراست بین دو قسمت چندان شدید نیست. تفاوت عمده، در درجه اول، مربوط به تفاوت توانالیه بین دو قسمت است و طبق روال معمول در قسمت B قطعه به توانالیه‌های دورتری گذر می‌کند (در اینجا از R_e_b به R_e_b ماژور) و دیگری دکوراسیونی است که در قسمت A روی نت‌ها به عمل آمده، در حالی که قسمت دوم فاقد این دکوراسیون است، سرعت قطعه بین دو قسمت تغییر نکرده است. در قسمت دوم نت‌ها دکور نشده‌اند و از نت‌های بیگانه با آکورد روی ضرب قوی یا قسمت قوی ضرب کمتر استفاده شده است.

کومپانیان.

روح آکومپانیان که در قسمت A و B است آکورد شکسته‌ای است به شکل باس آلبرتی که گستردگی زیادی پیدا می‌کند. این گستردگی مختص آهنگسازان رومانئیک است، باس آلبرتی هایدن و موزار در وسعت بسیار کمتری فعال هستند. یکی از عوامل مهم کتر است تحت سرفصل بافت / جمله‌بندی / دینامیک‌ها قرار می‌گیرد.

در این میزان به جای La ، Sol نوشته شده است.

میزان ۹. ضرب آخر آکورد دوبل دومینانت.

میزان ۱۰. آکورد دومینانت با $\text{Mi}\sharp$ تأخیر کرده از میزان قبل که در ضرب بعد روی $\text{Mi}\flat$ حل می شود، ضرب آخر آکورد 3D
میزان ۱۱. آکورد دومینانت، ضرب دوم آکورد دومینانت برای مینور نسبی، ضرب سوم مینور نسبی، ضرب چهارم آکورد درجه II
برای Si.

میزان ۱۲. آکورد دومینانت، دست چپ Si اشاپه برای $\text{Fa}\sharp$ دست راست Mi
و $\text{Sol}\sharp$ برودری دوبل برای $\text{Fa}\sharp$ و $\text{Do}\flat$ پنجم آلتیه روی آکورد دومینانت.

میزان ۱۳. برگشت قسمت اول با تغییر.

تا به اینجا ۱۲ میزان گذشته و اولین چیزی که به فکر خطور می کند پرپود سه جمله ای است، ولی این مجموعه به صورت سه چهار
میزان در تعریف پرپود سه جمله ای نمی گنجد. به ویژه با فرماتی که در میزان ششم دیده می شود باید این مجموعه را پرپودی دو جمله ای
دانست که هر جمله شش میزان طول می کشد.

جمله اول پرپود با تغییر در دکوراسیون تکرار می شود. از جمله دوم تنها میزان اول (در اینجا میزان ۱۹) تکرار می شود. میزان ۲۰ شروع
قسمت دوم است که از طریق IV مینور به V در میزان ۲۰ روی تونیک Si مازور قرار می گیرد.

قسمت B

میزان ۲۰. تونیک، دومینانت.

میزان ۲۱. دومینانت.

میزان ۲۲. دوبل دومینانت، دومینانت.

میزان ۲۳. دومینانت.

مودولاسیون در موسیقی مُدال

موسیقی مُدال به دلیل تعدد مَدها تنوع مودولاسیون زیاد است، ولی دور شدن از تُن اولیه به شکلی که در هارمونی تونال دیدیم چندان قیول نیست چون آرامش موسیقی را به هم می‌زند و گزندگی زیادی را سبب می‌شود. نهایت مودولاسیون قابل تحمل رفتن به مَدهایی یک یا دو علامت دورتر از تُن اصلی است.

در این نوع موسیقی می‌توان بدون آنکه تونیک را تغییر داد، با وارد کردن علامتی مَد را عوض کرد:

دورین Sol

فریزین Sol

I III V VII I VII

6

I I VII 6 I

10

دورین Sol

I III V VII I

T. 9-10

یا مَد ثابت بماند و تونیک تغییر کند:

دورین Sol

I III V VII I

166

Picc.

Fl.

Ob.

Cl.

B. Cl.

Bsn.

Hn.

Hn.

Tpt.

Tpt.

Tbn.

B. Tbn.

Tba.

Timp.

Perc.

Hp.

T.

Vln. I

Vln. II

Vla.

Vc.

Cb.